

Indenrigsministeren: Den ærede næstsidste Taler udtalte, at Thinget ikke vilde give Indenrigsministeren en saadan Bemyndigelse til at kunne vælge; men det forekommer mig, at Lovforslaget heelt igjennem faa at sige paa ethvert Punkt giver denne Frihed. Jeg skal ikke kunne indvende Noget imod, om det ærede Medlem vilde gaae ud fra, at Bemyndigelsen blev benyttet paa en uforstandig Maade; jeg kunde personlig beklage mig over en saadan Udtalelse, men jeg kunde naturligtvis intet indvende derimod; men hvad det forekommer mig, at jeg med Rette kunde protestere imod, er, at man paa det ene Punkt støtter sig til en forstandig Anvendelse og paa det andet Punkt forudsætter en uforstandig Anvendelse, thi kun een af Delene maa være Tilfældet. Netop her, ved Spørgsmaalet om Anvendelsen af Bemyndigelsen i Forslaget under Nr. 16, er der Tale om et af de Tilfælde, hvor det kommer an paa at gaae den fornuftige Middelvei; jeg vilde ansee det for meget ufornuftigt, om man her udtrykkeligt vilde have sagt, at Garantien skal strække sig udover den nominelle Capital, hvor kostbar den saa end maatte være at tilvejebringe, men det forekommer mig paa den anden Side, at det vilde være noget haardt ubetinget, at udelukke fra „den anvendte Anlægscapital“ det, der var medgaaet til Forrentningen under Anlægget. Dersom ellers de ærede Medlemmer finde det nødvendigt, at Udstrækningen af Rentegarantien udtrykkeligt var fastslaget, saa forekommer det mig at have været en billig Forventning, at de ærede Medlemmer selv havde stillet Forslag til en mindre tvivlsom Affattelse af denne Bestemmelse; Ansbaaret i saa Henseende kan dog i intet Tilfælde kastes over paa mig.

Berg: Man staaer nu ved Slutningen af denne Forhandling i Begreb med at vende tilbage til Lovudkastet, som det kom fra Landsthinget — saaledes opfatter jeg nemlig Lovudkastets Betydning, dersom Underændringsforslaget til Forslaget under Nr. 2 og Ændringsforslaget under Nr. 16 forkastes. Jeg skal ikke indvende Noget imod den Frontforandring, som Thinget har gjort ligeoverfor dette Lovudkast. De Herrer ville erindre, hvorledes man mod-

tog dette Forslag for et Par Maanedes siden, at man da stod i Begreb med at ville nægte det Overgang til 2den Behandling, hvis man havde fundet, at det var en rigtig Fremgangsmaade mod et Forslag af Regjeringen. Jeg skal ikke indvende Noget imod denne forandrede Stilling af Thinget; jeg ønsker kun at klare min Stilling til dette Lovforslag med et Par Ord . . .

Formanden: Jeg maa dog gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at det kun er Ændringsforslagene, der nu foreligge til Forhandling.

Berg: Det er ikke Lovforslaget i dets Heelhed?

Formanden: Nei, dette vil senere komme under Forhandling, naar Ændringsforslagene ere afstemte.

Berg: Jeg vil altsaa senere faae Leilighed til at udtale mig nærmere om Lovforslaget i dets Heelhed, og jeg skal da kun sige, at hvorvel jeg ingenlunde er tilfreds med det Resultat, der opnaaes enten ved Forslaget under Nr. 2 eller ved c, med det af det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) under Nr. 5 stillede Forslag, skal jeg dog, da de pege hen mod det Rette, stemme for dem. Ændringsforslaget Nr. 16 troer jeg virkelig ikke kan forkastes paa den Maade, hvorpaa det ærede Medlem for Helsingør (Aldler) har fortolket det; jeg kan ikke troe, at der under Udtrykket „betydlig anvendte Anlægscapital“ kan indbefattes Courstab.

Holstein: Det er virkelig et Særshyn, at naar vi komme til at omhandle Jernbaner i Sjælland, møde vi en Skare af Banueligheder, Betænkeligheder og Uengsteligheder, som tilsidst lede En til det Resultat, at der ikke bliver stort Andet tilovers, end at nøies med en Bane, der er indskrænket til en bestemt given Retning og til et enkelt særskilt Selskab, der allerede har haft Fodfæste her i en længere Aarrække. Hvad foreligger dog egentligt? Det, der dreier sig om, er at anlægge og skabe en Bane til